

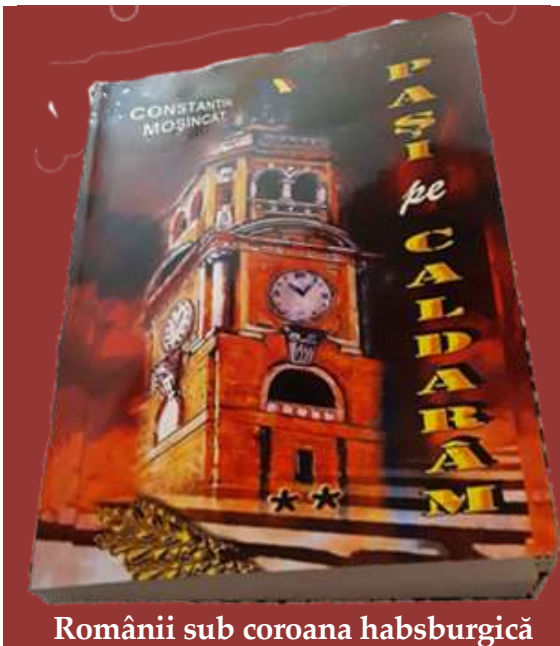
AVRAM IANCU - 200!

Nr. 9(49)/septembrie 2024)

Pași pe caldarâm. Românii sub coroana Habsburgică (1) Santinela din „Cetatea cavalerilor”

Prof. Ion Măldărescu

Românii sub coroana habsburgică

Indiferent din ce unghi am privi (istoric, social, economic, spiritual, filosofic, moral, religios etc) societalul prezentului nu mai reușește să separe grâul de neghină, pentru că teritoriul mentalităților a fost defrișat și cultivat apoi de istorici, filosofi și antropologi, scoțând la suprafață structuri ale diluției, monopolului și ocupațiilor străine, care au luat în stăpânire rodnicul pământ românesc din vremea lui Ștefan, Mihai, Vlad, Ion, Nicolae și a altor bravi Români.

Cum să rămâi impasibil la procesul accelerat al decadentei morale?, promovat de auto-erijatele „faruri” călăuzitoare: ONU (Organizația Națiunilor Unite) - în fapt, Organizația Dezbinării Națiunilor, OMS (Organizația Mondială a Sănătății - în fapt, Organizația Criminală a (ne)Sănătății

Planetare), WEF (Forumul Economic Mondial de la Davos) și alte „ONG”-uri... cu directă conectare la Statul Major General al rețelei „Bildenberg”, prin șefii-marionetă puși în fruntea statelor colonizate.

Cu acceptarea tacită a guvernelor de la București, de-a lungul a peste trei decenii otrava iredentismului a fost resuscitată și promovată sub criminala deviză a lui Dúcsó Ksaba, „Nincs Kegyelem!”

Arborarea drapelului altei țări pe străzile Transilvaniei de Nord-Vest a devenit notorietate, refuzul de a vorbi limba oficială a statului român nu mai este o raritate, iar vizitele oficialilor din fruntea statului vecin incită la nesupunere.

Denumirile românești ale străzilor au fost înlocuite cu numele unor asasini de români din timpul Diktatului de la Viena, iar crimele comise de hoardele amiralului fără flotă sunt tratate ca acte de eroism. Statuia lui Mihai Viteazul a fost demontată și înlocuită cu a unui „rege” străin, Avram Iancu a fost batjocorit, iar asasinilor li s-au ridicat busturi de proslăvire.

În școlile din Nord-Vestul României, o panglică tricoloră roșu-galben-albastru purtată de o scolăriță a fost folosită ca prilej de scandal, iar recent, un elev din Baia Mare a fost sancționat pentru... patriotism. I-a fost scăzută nota la purtare, i s-a administrat o mustrare scrisă și i-a fost impusă consilierea psihologică după ce a adus în școală câteva „manifeste” pe care scria „Eroii nu mor niciodată” și „Basarabia e România”. Nici cazul „pașoptiștilor” de la Cluj și „camuflarea” monumentului eroilor români de la Carei nu i-a deranjat pe guvernanții de pe malul Dâmboviței...

În acest climat ostil, Santinela bihoreană din „Cetatea cavalerilor” situată în nord-vestul României ciuntite în blestematul an 1940 - Colonelul Dr. Constantin Moșincă - a cărui conștiință este învelită în drapelul național-creștin-ortodox, stă trează și, sub patronajul muzei Clio, face „Pași pe

AVRAM IANCU - 200!

Nr.9(49/septembrie 2024)

caldarâm”, observă, atenționează și consemnează pentru viitorime istoria prezentului din Transilvania, pământ românesc, o prețioasă lecție de istorie, credință și patriotism.

Strigătul de alarmă al „Santinelei bihorene” spune multe: „Vizitele «private» ale oficialilor din Ungaria în România s-au înmulțit, iar aceștia se cred în țara lor aici în Transilvania. Își permit chiar să dea indicații forțelor de ordine române [...] Din bugetul public, la Oradea, s-a pus o statuie ecvestră pentru episcopul Ladislau inaugurată de doi oficiali pe ungurește, că altfel nu înțeleg sau nu pricep nobilii urmași ai celor care i-au mitraliat pe românii ieșiți în cale la Ip și Trăznea, în 1940). Vin cu «care alegorice» cu coroana «Sf. Ștefan» (Szent Istvan, cum zic ei, dar pe care nu a purtat-o niciodată) din flori plătite regește din bugetul orădenilor [...]. Dacă nu știți, informați-vă, iar dacă știți nu mai admiteți să-și bată joc ungurii de ardeleni, cum o făceau înainte cu strămoșii noștri „opincari”! Purtați-vă civilizat, ca musafiri bineveniți, nu abuzați de bunătatea gazdelor române! Nu uitați că strămoșii nu au cerut în veci decât: egala îndreptățire! Stop urii pe care ați revărsat-o asupra românilor!” (Colonel Dr. Constantin Moșincat)

Una din tendințele frecvent întâlnite, de la Herodot, Tucidide și până la mulți dintre istoricii contemporani este aceea de a defini istoria limitând-o la cunoașterea trecutului. În cartea de față, „Pași pe caldarâm”, vol. II, istoricul militar, Col.(rtg) Dr. Constantin Moșincat, face lumină în Istoria Țării, prin istoria nemijlocită și istoria reflectată, fără a diminua, deforma sau nega importanța trecutului istoric.

Autorul reușește să anime ideea că nu trebuie să fie convingătoare doar teza că singura istorie la care ne-am putea raporta îndreptățit ar fi istoria trecutului, istoria axată ori limitată la cunoașterea trecutului, ci ar trebui luată în discuție, concomitent, atât istoria trecutului, cât și istoria fundamentată de voci avizate moral ale prezentului.

Col. Dr. Constantin Moșincat, printr-un gen de atenționare și restituire pragmatică, oferă trecutului istoric un caracter de prezent, insuflând scrierii sale un aspect patriotic, care ține de preceptele morale și de reflecțiile în vederea cărora cartea a fost definită, subliniind că ar trebui respinsă orice agresiune asupra Istoriei Țării, orice metamorfozare a ei sau istoria scrisă de rollerii moderni și de mercenari.

În concluzie, autorul îndeamnă cititorul să observe cum colonialismul modern și mult trâmbițata, dar falsă unitate europeană uzitează Istoria Românilor drept un obiect de aruncat la țintă, în jurul căreia se țes comploturi și urzeli distructive.

În vremea în care patriotismul a fost dus în derizoriu (citându-l pe Dinu C. Giurescu: „astăzi, a fi român patriot în propria țară a devenit aproape o infracțiune”), Col. Dr. Constantin Moșincat, ne face atenți că trebuie să ne împărtășim din acel patriotism sfânt, care să depășească linia manifestă a ideologiilor stânenitoare și nefaste Țării.

„No, io mi-s mândru ca român!” pentru că, așa cum spunea Ciprian Porumbescu, „Trei culori cunosc pe lume:

„Roșu-i focul vitejiei,
Jertfele ce-n veci nu pier
Galben, aurul câmpiei,
Și-albastru-al nostru cer”

Ion Măldărescu,
Art-emis